

מסכת פאה

פרק ב

א. ואלו מפסיקין לפאה. הנחל, והשלוולית, ודרך היחיד, ודרך הרבים, ושביל הרבים, ושביל היחיד הקבוע בימות החמה ובימות הגשמים, והבור, והנזיר, ונזרע אחר. והקוצר לשחת מפסיק, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, אינו מפסיק, אלא אם כן תרש:

ב. אמת המים שאינה יכולה להקצר פאחת, רבי יהודה אומר, מפסקת. וכל הקרים אשר במעדר יעדרון, אף על פי שאין הבקר יכול לעבר בכליו, הוא נותן פאה לכל:

ג. הכל מפסיק לזרעים, ואינו מפסיק לאילן אלא גדר. ואם היה שער כותש, אינו מפסיק, אלא נותן פאה לכל:

ד. ולחרובין, כל הרואין זה את זה. אמר רבן גמליאל, נוהגין היו בית אבא, נותנין פאה אחת לזיתים ושהיו להם בכל רוח, ולחרובין, כל הרואין זה את זה. רבי אליעזר ברבי צדוק אומר משמו, אף לחרובין ושהיו להם בכל העיר:

ה. הזורע את שדהו מין אחד, אף על פי שהוא עושהו שתי גרנות, נותן פאה אחת. זרעה שני מיניו, אף על פי שעשאן גרן אחת, נותן שתי פאות. הזורע את שדהו שני מיני חטין, עשאן גרן אחת, נותן פאה אחת. שתי גרנות, נותן שתי פאות:

ו. מעשה שזרע רבי שמעון איש המצפה לפני רבן גמליאל, ועלו ללשכת הגזית ושאלו. אמר נחום הלבלר, מקבל אני מרבי מיאשא, שקבל מאבא, שקבל מן הזוגות, שקבלו מן הנביאים, הלכה למשה מסיני, בזורע את שדהו שני מיני חטין, אם עשאן גרן אחת, נותן פאה אחת. שתי גרנות, נותן שתי פאות:

ז. שדה שקצרוה כותים, קצרוה לסטים, קרסמוה נמלים, שברתה הרוח או בהמה, פטורה. קצר חציה וקצרו לסטים חציה, פטורה, שחובת הפאה בקמה:

ח. קצרוה לסטים חציה וקצר הוא חציה, נותן פאה ממה שקצר. קצר חציה ומכר חציה, הלוקח נותן פאה לכל. קצר חציה והקדיש חציה, הפודה מיד הגזבר, הוא נותן פאה לכל: